

JIRÍ KUBĚNA¹

¹ Jiří Kuběna (1936) cseh költő és festő. 1989-ig csak szamizdatban publikált. Václav Havel nemzedékével együtt tűnt fel a cseh irodalomban. Itt közölt versei a *Pramen* *Bitova* című válogatott kötetéből valók. Költői életművét a Host Kiadó ez idáig nyolc kötetben publikálta. A bitovi vár gondnoka. (Cs. Z.)

Quo vadis

Taruszi Pál

A Marsról pottyant tán
a lábam elé és Sienkiewiczet lapozgat

Chilont ismerem jóformán gyerekkorom óta
(Amikor ősszel sárkányt eregettünk
Folyton elvágta a madzagot)
A kerti szökőkútból kacag rám
Míg lepkelidércek szállnak felettünk

Aztán átváltozik akár borra a víz
Ez elégikus és ritka
Könnyek a padban Szent Máténál
(A szélkakas hullámszik A felszínen a légáram előjátéka)

És Vinitus Félig gimnazista
Merész álmok Ő is vezekel Vörös gyapjút szó Lygiával
(Egy evangélikus lelkész lánya
Halványkék ruhája volt
Hagyta hogy lemásoljam a nem kötelező angolt)

Mind közt a legszebb Petronius
Ez a dekoratív pogány Utolsó leheletéig érzéki
Különösen ízléses mert kádban hal meg Ibolyák
és a szeretője neve úgy kezdődik hogy Eu

És a rossz királyfia A bujaság erdei adjunktusa A rémség
cigánya

Nero

Nero amikor sírba zuhan és sívít akár egy patkány
Amikor Pythagorast dönti bíbor kerevetre

Quo vadis Egy halványkék nő Úgy meghatódott hogy minden nap
Az Úr asztalához járult

Ivannak tetszett Finom tenyere volt És színarany haja

Jugoszlávia

Holdas éjen mentem a temető romjaihoz
Egy polip ölelte a mólót A részeg úszómester karóval verte
A tengeren a Santa Lucia vagy egy másik bárka pislákoló fényei

Reggel felébredtem És ejha Delfinek szántották a tengert
A diákotthonból egy szemüveges lány kottákat vitt
A Miramare villába

És amikor megláttam erős és eres testét Ágyéka körül a fürdőgatya fehérjét
Meg akartam ismerni e Föld Urát

A nap rabbiját A bánat Mohamedjét És felfedtem a kemény és kopasz sziklát
Már szikkadtan sírt és hozzám kiáltott

Ez volt az a föld Ez volt a föld az áldott

Az istenek kegye

...És egyáltalán,
olyan nincs, hogy az istenek segítségével
bárki legyűrje Olümposzt. És mindenkinek
annyi és olyan a fegyvere,
ahányra és amilyenre szüksége van... és
a kegyelemből, az adományból, a hajlamból
semmi se fölösleges...

...Aki egyszer megvetette
az istenek kinyújtott kezét,
az mindent megvetett: vagy többet akar
a hátramaradottaktól, mint amennyit adhatnak...

...És ki tudhatja, talán
az istenek kegye sem örök:
egyszer talán örökre bezárul
az elutasított tenyér.

Múzsák apró szentélye

Ezt Nem Akarja Apolló... Hit Nélkül Ne Legyél Hű –
Szolgai Hűség Nem kell!... Szentélyt Nyerjen a Múzsák
Nyája Szeles Lejtőn...

Méreg

Mind, Ami Nem Lélekből Van.

...S Hozzá Még: Csak Időben Nyújtsd Be a Verset!
Mert Kiszabott Idejében Működhet Csak az Élet.
Máskor a Nemlét Él. Az Időt Hagyd. Higgy!

Higgyél Isteneinkben! Időben Adnak, Amit Kell.
Nagy Dolgot Csak Időben. Rosszkor Bármilyen Jöhet Majd.

...Ámha Az
Íjban A Húr Izzik, s Megszólal Az Ajkadon Egy Szó,
Hallgattasd El.

...Mert A Szeles Térfélről, Nézd Csak, Jönnek A Múzsák,
Kendőik Szállnak, s Szabadok Mind, Mint Csak A Számok.

Csehy Zoltán fordítása